

MOJA VAS,
MOJ DOM
STARA VRHNIKA

Živali ob poti na Planino

Krajevna skupnost STARA VRHNIKA

LOVSKA DRUŽINA VRHNIKA

Lovska družina Vrhnika vam predstavlja živali, ki živijo na območju občine Vrhnika. Lovstvo je na Vrhniki organizirano že 143 let, saj je deželna vlada Kranjske 22. marca 1878 potrdila pravila o delovanju Lovskega društva Vrhnika — prvega lovskega društva v Sloveniji. Ustanovni člani društva so bili Karel Mayer, Gabrijel in Karel Jelovšek, Mihael Tomšič, Karel Muley in drugi. Društvo se je v 20. stoletju preimenovalo v klub. Po drugi svetovni vojni so leta 1946 z ustanovitvijo LD Vrhnika začeli na novo in delujejo še danes s približno šestdesetimi člani.

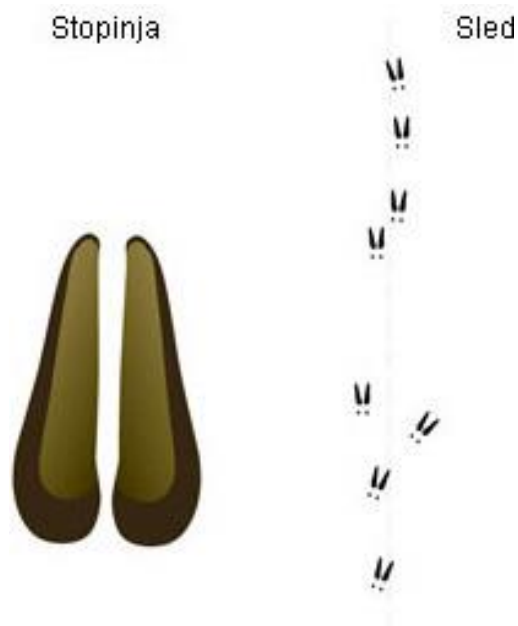

GAMS

Rupicapra rupicapra

Slika 1: Navadni gams; vir: <https://twitter.com/gamsroznik>

Slika 2: Stopinje in sledi gamsa; vir: <https://www.lovska-zveza.si/prostozivece-zivali/sesalci/gams/>

Gams je manjši votlorog, ki je v plečih visok 75 cm. Poleti je umazano rumeno rjav do temno siv ter na videz vitkejši, pozimi pa je zaradi dlake videti bolj robusten in čokat. Na vsaki strani glave se mu prek oči vse do vrha gobca vleče široka temna proga. Notranja stran uhljev je bela. Na čelu so pri obeh spolih razviti rogovi, imenovani roglji, ki so smolnato črni in na vrhu pa zakrivljeni. Roglji začno rasti v prvem letu življenja in so kožna tvorba. Odrasli gamsi tehtajo 25–30 kg.

Na splošno so gamsi zelo družabne živali, le starejši kozli so samotarji. Največje trope tvorijo koze s kozlički, spolno zreli kozli pa se družijo med seboj. V maju koza skoti enega ali dva kozliča, izjemoma tri. Živijo približno 24 let, koze po navadi dlje od kozlov. Njihova naravna sovražnika sta le volk in ris. Pomemben vzrok smrtnosti so tudi zajedavske bolezni; največ zaradi kužne gamsje slepote in gamsjih garij. Trenutno je vrsta stabilna.

V tem stoletju so gamsi poselili pas gozdov v sredogorju in hribovju in ta širitev je najverjetneje posledica iztrebljenja plenilcev, zlasti volka.

V Sloveniji so v začetku stoletja živeli v visokogorju Alp s Pohorjem vred, izolirane populacije pa so bile tudi v soteski Iške, v Zagorju ob Savi, v dolini Kolpe, Borovniškem Peklu ter na Šmarni gori. V Dinarskem gorstvu so bili bolj ali manj iztrebljeni, zato so jih lovci v 20. stoletju naselili na Snežnik in Nanos.

POLJSKI ZAJEC

Lepus europaeus

Slika 3: Poljski zajec; vir:

https://www.slo-foto.net/galerija_slika-172651.htm

Stopinja

Sled

Slika 4: Stopinje in sledi poljskega zajca; vir: <https://www.lovska-zveza.si/prostozivece-zivali/sesalci/poljski-zajec/>

Hrbet poljskega zajca je v srednjem delu rjave barve, do izraza pride tudi črna barva, na zadnjem delu pa so bolj izraženi sivi toni. Njegova prsa in boki so rdečkasto rjavi, trebuh pa bel. Uhlji so na hrbtni strani beli, naprej zavihan rob pa poraščajo kratke temne dlačice z rumenkastimi konicami. Odrasel zajec tehta do 5 kg, izjemoma več.

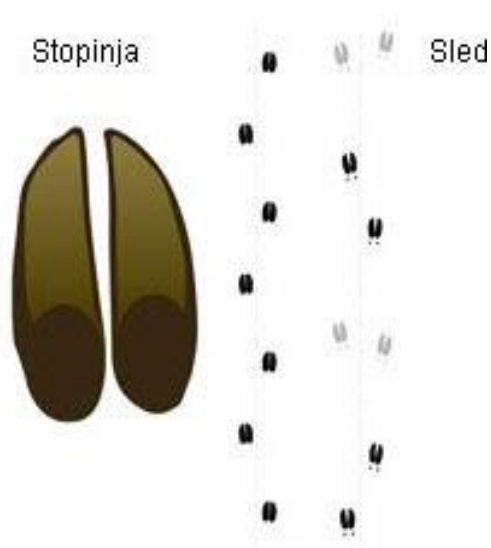
Zajec je samotar, ki se večino časa zadržuje na svojem teritoriju, aktiven pa je podnevi in ponoči. Prehranjuje se predvsem z zelenimi deli rastlin, svoje iztrebke, bogate z vitamini, ki ga izloči podnevi, pa ponovno zaužije. Pariti se začne pozimi in zajklje se množično gonijo okrog 20. januarja. Pri zajkljah je možen, a zelo redek, tudi pojav superfetacije. To se zgodi, če so bila jajčeca oplojena le na eni veji maternice, se do kotitve lahko oplodijo tudi jajčeca na drugi veji, zato zajklja istočasno nosi zarodke različnih starosti. Brejost traja 42 dni, zato lahko zajklja koti 4-krat letno. Po navadi je v leglu do šest mladičev, ki tehtajo le 150g. Življenjska doba poljskega zajca je 12–13 let, vendar so v naravi redki zajci starejši od pet let.

SRNA

Capreolus capreolus L.

Slika 5: Srna in srnjak; vir: https://www.slo-foto.net/hr/galerija_slika-123590.html

Slika 2: Stopinje in sledi srne: <https://www.lovska-zveza.si/prostozivece-zivali/sesalci/srna/>

Srna je majhna vrsta iz družine jelenov. V križu je višja kot v plečih, kjer meri 63–67 cm. Poleti je rdeče rjava, pozimi pa siva do sivo rjava. Mladiči so v osnovi peščeno rjavi s črnimi in belimi pegami po telesu. Samci (srnjaki) imajo na čelu kratko rogovje. Odraslemu srnjaku začne rasti rogovje decembra, do konca marca ali aprila pa je že povsem razvito in očiščeno. Odpade mu od septembra do novembra. Izjemoma zraste majhno rogovje tudi stari srni. Odrasel srnjak tehta do 25 kg, srna nekoliko manj.

Srna se največ hrani z objedanjem listov in brstja, pase pa se tudi na travnikih in posevkih. V gozdovih živi srnjad samotarsko, na jesen pa se srni pridružijo mladiči iz prejšnjega leta in se tvori t. i. zimski trop. V maju ali juniju srna skoti 1–3 mladiče. V leglu sta najpogosteje dva, ki sta lahko različnih spolov. Mladič materi ne sledi, ampak ostaja skrit. Ker njegove zunanje žleze še ne delujejo, ga plenilci težko odkrijejo. Srnina življenjska doba je do 12 let, povprečna starost v naravi pa približno tri leta. Glavna plenilca sta volk in ris, mladiče pa lahko uplenijo tudi lisice in večje ujede. Vedno več izgub med srnjadjo povzročata promet in mehanizirano kmetijstvo.

Srnjad se najbolje počuti v gozdovih z gosto podrastjo in v grmiščih. Najbolj ji ustreza preplet travnikov, pašnikov in njiv z majhnimi gozdički. Vse leto se zadržuje na enem in istem območju, navadno tam, kjer se je skotila. Populacijska gostota je ena žival na 4 ha.

V Sloveniji je srnjad poseljena na območju od morske obale do gozdne meje. Njihovo število je začelo naraščati z razraščanjem grmišč in redčenjem zveri, zato je vrsta stabilna. V svetu je prisotna v Evropi do severa Skandinavije in Urala ter v Mali Aziji.

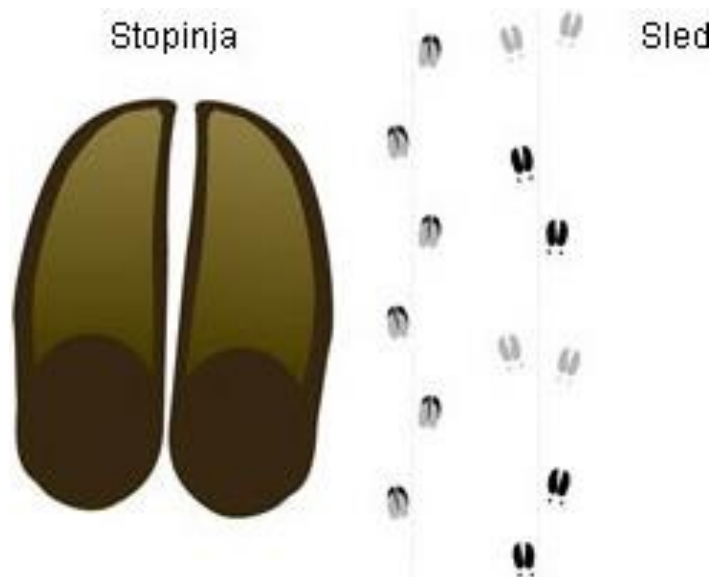
NAVADNI JELEN

Cervus elaphus

Slika 7: Jelen in košuta; vir:

<https://spploniawy.edu.pl/wp/wp-content/uploads/2021/02/Publikacja-nr-43.pdf>

Slika 8: Stopinja in sled jelena; vir: <https://www.lovska-zveza.si/prostozivece-zivali/sesalci/navadni-jelen/>

Navadni jelen je naš največji jelen in v plečih meri približno 1,5 metra. Dlaka je dolga in krhka, poleti rdeče rjava, pozimi sivo rjava. Samci imajo na vratu daljšo in temnejšo dlako (grivo). Samec ima na čelu razvejano rogovje, samica (košuta) pa je mulasta (brez rogovja). Jelen ima največje rogovje po desetih letih. Staro rogovje odpada marca ali aprila, čiščenje novega pa se razvleče od julija do septembra. Naši jeleni tehtajo do 250 kg, košute pa do 150 kg.

Jelen je aktiven predvsem v mraku in ponoči, podnevi pa se skriva v zavetju gozda. Košute s teleti se družijo med sabo, samci pa pozimi sestavljajo svoje trope ali pa so samotarji. Košuta maja ali junija skoti navadno le eno tele. Življenjska doba je 15–20 let, povprečna pa 5–6 let. Najpomembnejši plenilec jelenjadi je volk. V jelenovi prehrani večji del obsegajo trave, semena in plodovi.

Jelenov življenjski prostor so predvsem gozdovi od nižin do gornje gozdne meje. Najbolj mu ustrezajo stičišča gozdov in odprtih površin.

V 19. stoletju je bila domorodna jelenjad na Slovenskem praktično iztrebljena, izjemoma so se obdržali v gozdovih Javornikov in Nanosa.

Jelen je zelo spremenljiva živalska vrsta. Na telesno velikost in moč rogovja vplivajo življenjske razmere v okolju.

RJAVI MEDVED

Ursus arctos

Slika 9: Rjavi medved; vir: <https://www.lovska-zveza.si/prostozivece-zivali/sesalci/medved/>

Stopinja

Sled

Slika 10: Stopinje in sledi rjavega medveda; vir: <https://www.lovska-zveza.si/prostozivece-zivali/sesalci/medved/>

Medved je največji predstavnik zveri. Pri hoji stopa po celotnem podplatu, zato pravimo, da je podplatar. Oči so drobne, uhlji kratki in zaokroženi, rep pa prav tako kratek in skrit v kožuhu. Barva je v osnovi rjava, vendar dokaj spremenljiva. Telesna dolžina medvedov je naslednja: samci 161–257 cm, samice 120–200 cm. Samci so večji in močnejši od samic. Najtežji uplenjeni samci so tehtali več kot 300 kg.

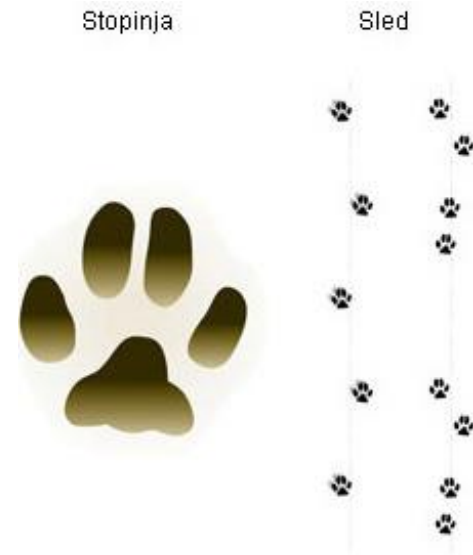
Bolj aktiven je ponoči, pogosto vidimo pa ga vidimo tudi podnevi. Čeprav je na videz neokreten in počasen, lahko zelo hitro teče. Je dober plavalec, manjši medvedi pa so tudi dobri plezalci. Njegov vid je šibak, dobro pa sta razvita sluh in voh. Zimo prespi, vendar to ni pravo zimsko spanje (hibernacija); je rahlo. Medved tudi pozimi pogosto zapusti brlog. Medvedka med "zimskim spanjem" celo koti. Koti od decembra do februarja, praviloma do štiri mladiče. Medved je vsejed: hrani se z glivami, gozdnimi plodovi, podzemnimi deli rastlin in njihovimi zelenimi deli, nevretenčarji, glodavci in mrhovino. Odrasle parkljarje lahko ujame edinole v visokem snegu. Priložnostno pleni tudi domače živali. Pri nas medved skorajda nima naravnih sovražnikov in živi približno 30-40 let.

RIS

Lynx lynx

Slika 11: Ris; vir: <https://www.lovska-zveza.si/prostozivece-zivali/sesalci/ris/>

Slika 12: Stopinje in sledi risa; vir: <https://www.lovska-zveza.si/prostozivece-zivali/sesalci/ris/>

Ris ima kratko in široko glavo, uhlje s čopki, visoke noge in kratek rep. Kožuh je gost z dolgo in fino dlako. Rdečkasto siv hrbet je posut z rjavimi pegami. Pegavost je zelo spremenljiva. Konec repa je črn, trebuh pa belkast. Na licih je dlaka podaljšana v "brado". V Sloveniji naseljeni risji samec v povprečju tehta od 18 do 25 kg, samica pa nekoliko manj.

Ris je visoko specializiran plenilec, ki lovi iz zasede. Pri lovu se zanaša na vid in sluh. Pozimi lahko potuje daleč, da pride do plena. Risinja skoti od dva do tri mladiče, izjemoma do pet. Naravnih sovražnikov nima, le volku se umika. Živi 14-17 let.

Ris je bil na območju Slovenije že skoraj obsojen na propad zaradi zmanjšanja življenjskega prostora, upada števila živali, ki so zanj plen, preganjanja in iztrebljanja, za kar je odgovoren človek. V Slovenijo je bil ris ponovno naseljen leta 1973, ko so v Kočevski rog spustili tri risje pare, odlovljene na Slovaškem. Danes v Sloveniji živi od 120 do 180 risov, ki so zavarovani, saj je vrsta še vedno ogrožena.

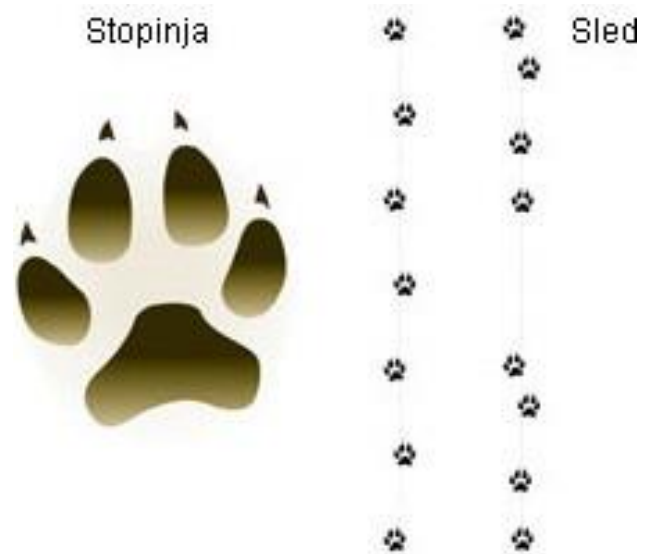
Risi severnih območji so večji. V Slovenijo naseljeni risi izvirajo iz karpatske podvrste (*L. l. carpathicus*, Kratochvil & Štollmann, 1963), ki je še posebno velika.

VOLK

Canis lupus

Slika 13: Volk; vir: <https://www.notranjski-park.si/narava/zivalski-svet/volk>

Slika 14: Stopinje in sledi volka; vir: <https://www.lovska-zveza.si/prostozivece-zivali/sesalci/volk/>

Volk je največji predstavnik družine psov. Volkov gobec je koničast, oči poševne, uhlji pa razmeroma veliki in pokončni. Njegova vrat in prsi so zelo močne. Kožuh je rumeno rjav s sivim nadihom, v zimski dlaki pa so sivi toni bolj izraženi.

Volkovi živijo v tropih s strogo določeno hierarhično lestvico. Pri iskanju hrane lahko naenkrat prepotujejo 40–70 km, znano pa je, da so v eni noči prehodili razdaljo 160 km. Volk je plenilec velikih parkljarjev, ki jih izčrpa v dolgem pogonu. S takim načinom lova ujame predvsem živali, ki so v slabši telesni kondiciji. V Sloveniji pleni v glavnem jelenjad in srnjad, hrani pa se tudi z mrhovino in priložnostno napada vse vrste domačih živali. Naenkrat lahko zaužije celo do 10 kg hrane, po drugi strani pa lahko dolgo zdrži brez nje. V Sloveniji se največ mladičev skoti aprila, v leglu pa je po navadi 5-8 mladičev. Naravnih sovražnikov skorajda nima, je pa zabeleženih nekaj primerov kanibalizma. Volkovi navadno živijo 12-16 let.

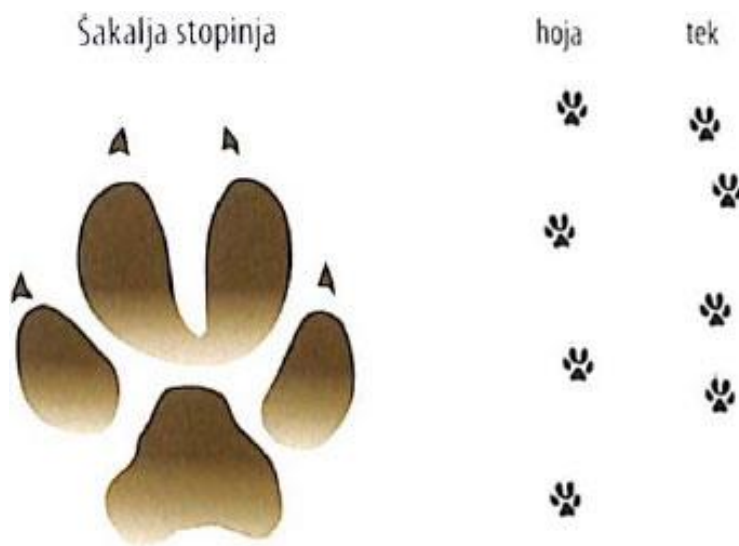
Volk je neposredni prednik psa. Začetki udomačevanja približno 8000 let nazaj. Po eni od teorij naj bi ljudje udomačevali lokalne divje živeče pse, torej volkove in šakale. V zdajšnjem psu naj bi se torej pretakala kri volka in šakala. Velike pasme psov so lahko zelo podobne, vendar psi nimajo nikoli tako močnih kočnikov. Pri volku so kočniki tesno drug ob drugem, pri psu pa so pogosto vrzeli.

ŠAKAL

Canus aureus

Slika 15: Šakal; vir: <https://kiddyclub.ru/sl/voi-shakala-obyknovennyi-shakal-obraz-zhizni-i-harakter-zhivotnogo-povedenie-i/>

Slika 16: Stopinja in sled šakala; vir: <https://www.lovska-zveza.si/prostozivece-zivali/sesalci/sakal/>

Šakal je srednje velik predstavnik psov, podoben pa je volku in lisici. Pri nas šakali tehtajo od 10 do 12 kg, zato jih uvrščamo nekam med volkove in lisice. Obarvanost kožuha je podobna kot pri volku, a z več okrasto-oranžnih odtenkov po bokih in nogah, ki prevladujejo zlasti v poletni dlaki. Ima visoke noge, ukrivljene podočnike ter kratek rep, blazinici srednjih dveh prstov sta v zadnjem delu praviloma, ne pa vedno, združeni.

Šakal je predvsem nočna žival, najbolj aktivna v mraku in ob zori. Za zavetje in počitek si izkoplje luknje ali preuredi opuščene jazbine. Visoke noge mu omogočajo, da je učinkovit in vzdržljiv tekač in dober plavalec. Je vsejed, pleni pa manjše sesalce do velikosti mlade ovce, ptice, plazilce, dvoživke, žuželke, uživa pa tudi mrhovino in rastlinsko hrano, predvsem sadje. Šakali živijo v parih oziroma družinskih tropih in tvorijo teritorialne skupine. Šakali imajo eno leglo letno, mladiči se skotijo aprila in maja, v leglu pa je po navadi 2-8 mladičev. Trenutno je vrsta stabilna.

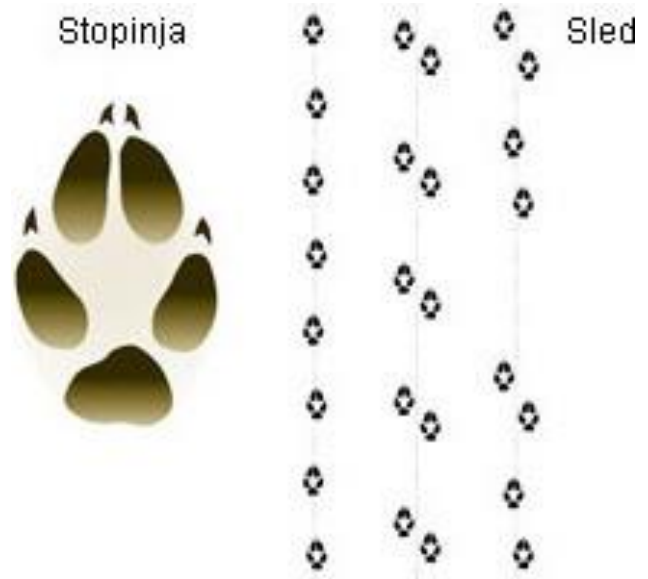
Šakal je zelo prilagodljiv in ga najdemo v gričevnatih in hribskih pokrajinah prav tako pa se nekateri lahko prilagodijo na nadmorsko višino tudi okrog 2.000 metrov. Prvič se je šakal pojavil prav v okolici Vrhnike in sicer na sredini 20. stoletja.

LISICA

Vulpes vulpes

Slika 17: Lisica; vir: <https://www.bodieko.si/lisica>

Slika 18: Stopinja in sled lisice; vir: <https://www.lovska-zveza.si/prostozivece-zivali/sesalci/lisica/>

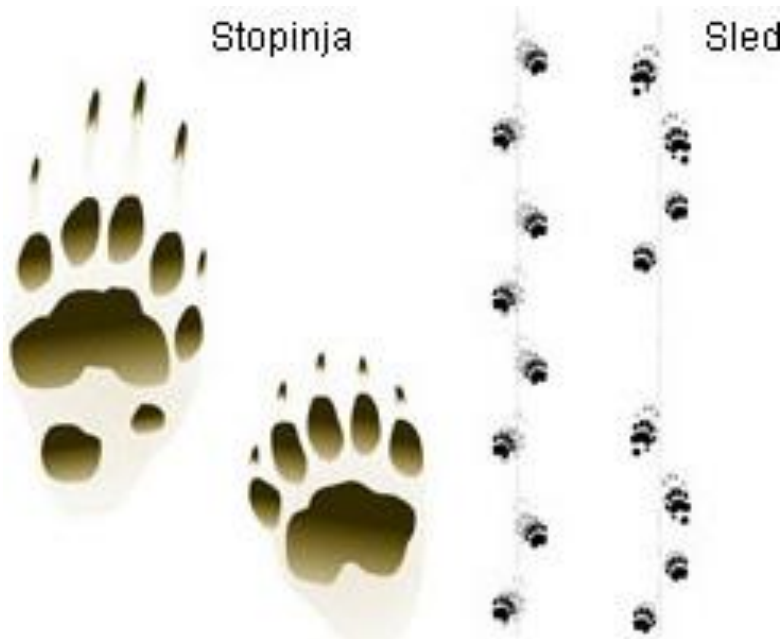
Lisica je predstavnik zveri z rdečkasto rjavim hrbtom in umazano belim trebuhom. Njeno telo je vitko in na razmeroma kratkih nogah. Rep je daljši od polovice trupa z glavo. V zimski dlaki so izrazitejši sivi toni. Hrbtna stran uhljev je vedno črna, konica repa pa bela. Samci so večji od samic. Odrasel lisjak tehta do 10 kg.

Lisica je predvsem nočna žival, zlasti jeseni in pozimi pa jo lahko vidimo tudi podnevi. Počiva v brlogu (lisičini), ki si ga sama izkoplje, ali pa zasede opuščeno jazbino. Čeprav je na nizkih nogah, urno teče in dela dolge (3–4 m) skoke. Je vsejedka, a večino njene prehrane sestavljajo glodavci, je pa še zajce, ptiče, mrhovino, ribe, žabe, rake, polže, žuželke in njihove ličinke ter sadje. Koti od marca do maja, v skotu pa je 1–10 (navadno 4–7) golih in slepih mladičev. Življenjska doba lisic je do 12 let. V populaciji so samci številčnejši. Lisičini naravni sovražniki so volk, ris in planinski orel, mladičem sta nevarna še kragulj in velika uharica. Lisica je glavna prenašalka stekline. S to smrtonosno virusno boleznijo lahko okuži tudi druge sesalce in človeka.

Velikost in obarvanost lisice sta zelo spremenljivi. Lisice iz toplih območji so manjše, imajo pa tudi temnejši trebuh. Sorodni rod so polarne lisice.

JAZBEC

Meles meles

Slika 19: Jazbec; vir: <https://www.finance.si/8852455/Jazbec-gre-na-Savo-Re-in-svizec-zavija-cokolado-pravljicen-zivalski-izstop-politike-iz-gospodarstva>

Slika 20: Stopinja in sled jazbeca; vir: <https://www.lovska-zveza.si/prostoziivece-zivali/sesalci/jazbec/>

Jazbec je naša največja kuna. Njegova glava je koničasta, trup pa močan in zajeten. Njegova glava je bela, prek oči in uhljev se vleče široka črna proga. Hrbet je siv, z rumenkastimi, rjavkastimi ali srebrnimi odtenki. Trebuh porašča redka črna dlaka. Teža je odvisna od količine shranjene tolšče, zato se med letom občutno spreminja. Izjemoma tehta tudi več kot 20 kg.

Jazbec je najbolj aktiven ponoči. Po navadi se giba previdno in počasi. Dokaj dobro pleza, v sili tudi plava. Njegova voh in sluh sta dobro razvita, vid pa je razmeroma šibak. Pozimi večinoma miruje v jazbini, vendar to ni pravo zimsko spanje (hibernacija). Zaradi obilja podkožne tolšče dolgo vzdrži brez hrane. Jazbeci pogosto živijo v družinskih skupnostih. So vsejedi; hranijo se z malimi sesalci, dvoživkami, hrošči in drugimi žuželkami, polži, deževniki in mrhovino, pleni tudi gnezda in legla. Od rastlinske hrane se hranijo s koreninami in gomolji, sadjem, raznimi žiti, jagodičevjem, žirom in želodom. Največji delež v prehrani pa zavzemajo deževniki.

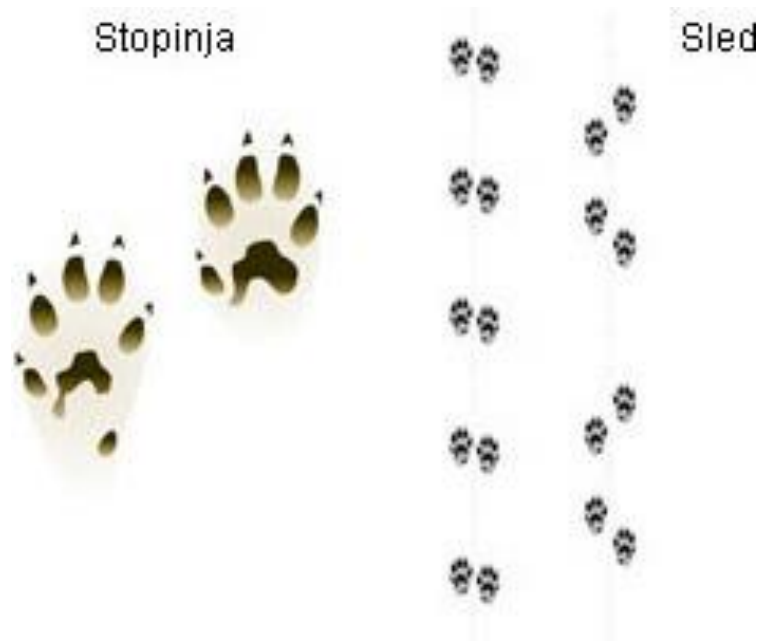
Mladiči, ki jih je v leglu 1–5, se skotijo pod zemljo in ostanejo tam kar dva meseca. Jazbečeva življenjska doba je do 15 let. Jazbečeva naravna sovražnika sta volk in ris, znani pa so tudi smrtni izidi teritorialnih bojev.

MALA PODLASICA

Mustela nivalis

Slika 21: Mala podlasica; vir: <http://digiskopija.si/displayimage.php?pid=5027>

Slika 32: Stopinje in sledi male podlasice; vir: <https://www.lovska-zveza.si/prostozivece-zivali/sesalci/mala-podlasica/>

Mala podlasica je zelo podobna veliki, le da je manjša. Meja med rjavo barvo hrbta in belino trebuha ni ravna, temveč nepravilna. Na vsaki strani grla je rjava pega. Severne populacije male podlasice se pozimi prebarvajo v povsem bel kožuh. V Sloveniji živečim populacijam ostane hrbet tudi pozimi rjav, lahko pa odkrijemo posamezne bele primerke. Odrasel samec tehta do 120 gramov, samica pa do 60 gramov.

Aktivna je ves dan. Giblje se v skokih (12–32 cm). Prehranjuje se večinoma z glodavci. Poleg njih pleni še ptiče in mnogo redkeje žužkojede. Samica koti 1- do 2-krat na leto, vsakič po 4–6 mladičev. Koti poleti in jeseni, pri čemer se jesenska generacija razvija občutno počasneje, kot poletna. V naravi podlasica doseže starost največ treh let. Malo podlasico plenijo ujede, sove in nekatere zveri (lisica, domača mačka, hermelin).

Mala podlasica je splošno razširjena, in sicer od morske obale do gorskih vrhov. Najvišje znano nahajališče je Mali Triglav (okrog 2700 m).

NAVADNI POLH

Glis glis

Slika 23: Polh; vir: <https://old.delo.si/novice/znanoteh/skrivnostni-nerazumljeni-sladkosned.html>

Slika 24: Polh z mladiči; vir: <https://www.lovska-zveza.si/prostozivece-zivali/sesalci/navadni-polh/>

Polh je največji predstavnik družine glodavcev. Njegove oči so velike, obrobljene s črnimi kolobarji. Hrbet je srebrno siv, s starostjo pa začno na njem nastajati rjavi odtenki. Trebuh je bel z rjavkastimi toni. Dlaka je kratka in zelo gosta. Odrasel polh lahko tehta do 250 g.

Je ponočnjak in izvrsten plezalec, ki se na tleh ne počuti dobro. Dan prespi v kraškem podzemlju, drevesnem duplu ali ptičji valilnici. Prezimuje v zemlji in gre za pravo hibernacijo; spat grejo s prvo slano, zbudijo pa se aprila. Hranijo se s plodovi in semeni, občasno tudi z glivami in živalsko hrano. Na račun želoda, žira in gabrovih oreškov si polhi naberejo zadostno količino podkožne tolšče, hrane pa ne skladiščijo. Samice kotijo samo enkrat na leto, vendar je obdobje kotitve razvlečeno čez vse poletje. V leglu je 2–7 mladih. Polhova življenjska doba je do pet let. Plenijo ga kune, ki ga lahko zalezujejo tudi na prezimovališču, njegove največje sovražnice pa so verjetno sove.

PTICE

ČUK

VELIKA UHARICA

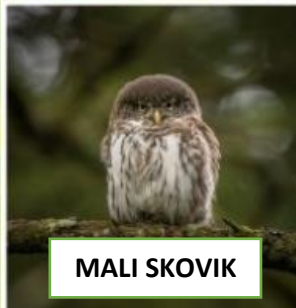
MALA UHARICA

LESNA SOVA

VELIKI SKOVIK

MALI SKOVIK

SOVE

Viri slik:

- <https://www.delo.si/magazin/zanimivosti/v-stenah-ospa-po-20-letih-spet-velika-uharica/>
- https://sl.wikipedia.org/wiki/Mala_uharica
- <https://www.urbanatura.si/vsebina/1571>
- https://www.slofoto.net/galerija_slika-173955.html
- https://sl.wikipedia.org/wiki/Lesna_sova
- <https://www.gnezdilnice.si/index.php?path=cuk>

VRANE

KROKAR

POLJSKA VRANA

ŠOJA

SRAKA

SIVA VRANA

KREKOV

Viri slik:

- <https://www.had.si/blog/2010/04/25/krokar-fotografije-raven-photos/>
- <https://sl.wikipedia.org/wiki/%C5%A0oja>
- <https://www.ptice.si/ptice-in-ljudje/ptice-slovenije/vrane/>
- <https://sl.wikipedia.org/wiki/Sraka>
- <https://www.ptice.si/ptice-in-ljudje/ptice-slovenije/vrane/>
- <https://www.flickr.com/photos/tomolowc/8466096100/>

NAVADNI FAZAN

Phasianus colchicus L.

Slika 25: Navadni fazan; vir: <https://www.lifehabitats.com/sl/temenica/zivali/zival/29/fazan.html>

Samica – fazanka je grahaste rjavo sive barve in ima rjave oči. Samec je zlato rumene barve, z dolgim repom. Glava je kovinsko zelene barve z rdečo kožo okrog oči. Fazan se večinoma premika po tleh, saj izredno dobro teče. Leti razmeroma dobro in hitro, vendar na krajše razdalje. V maju fazanka znese v jamico na tleh 8–18 jajc. Za mladiče – kebkčke skrbi samo samica. Fazanu najbolj ustreza ekstenzivno obdelan kmetijski svet s številnimi vmesnimi gozdiki in živimi mejami na nizki nadmorski višini. Poleg rase mlakarice je to edina lovna vrsta ptic v Sloveniji.

RACA MLAKARICA

Anas platyrhynchos L.

Slika 26: Raca mlakarica; vir: <https://espressomio.ru/sl/blyuda-iz-pticy/mallard-is-a-bird-lifestyle-and-habitat-of-mallardsss/>

Samčev kljun je enotno temno olivne zelene barve, samičin pa je večbarven. V času poletne menjave perja rase zgubijo popolnoma ali vsaj deloma sposobnost letenja. Samci ali racmani so veliki okoli 60 cm, samice – race pa okoli 50 cm. Odrasli racmani tehtajo 710–1730 g, race pa 550–1380 g.

Raca mlakarica je izvrstna letalka in pri letu dosega hitrost več kot 80 km/h. Sicer pa se premika tudi s plavanjem in hojo. Raca mlakarica se nerada potaplja, razen ob nevarnosti. Pri hranjenju se po navadi potopi le toliko, da je njen zadnji del še vedno nad vodo. Mlakarica lahko doseže razmeroma visoko starost, tudi do 20 let, v ujetništvu pa do 30 let.

Besedilo črpano iz spletne strani LZS: <https://www.lovska-zveza.si/>

SKOBEČ

KANJA

KRAGULJ

POSTOVKA

UJEDE

Viri slik:

- <https://sl.wikipedia.org/wiki/Kragulj>
- <https://www.biom.hr/prepelicu-pticu-godine-u-hrvatskoj/>
- <https://www.naturephoto.cz.com/jerebica-ptica-picture-sl-18235.html>
- <https://www.naturephoto.cz.com/gozdni-jereb-picture-sl-7059.html>

POLJSKE IN GOZDNE KURE

POLJSKA JEREBICA

PREPELICA

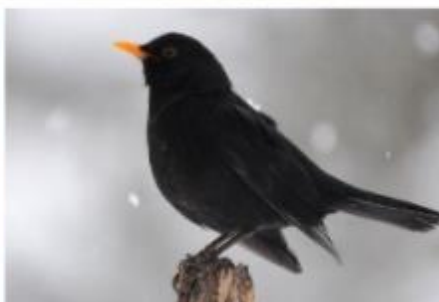
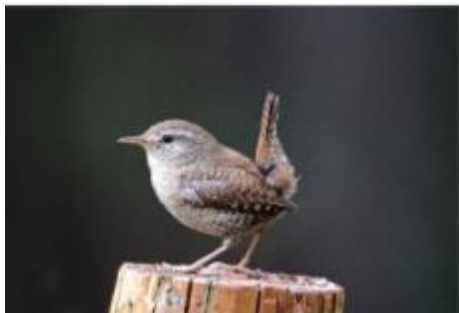
GOZDNI JEREB

Viri slik:

- <https://www.naturephoto.cz.com/skobec-picture-sl-10816.html>
- <https://sl.wikipedia.org/wiki/Postovka>
- <https://www.kpss.si/o-parku/narava/zivali/gospodarji-neba/ujede/navadnakanja>

PTICE PEVKE

Viri slik:

- <https://www.naturephoto-cz.com/pivka-ptic-picture-sl-23219.html>
- <https://www.naturephoto-cz.com/crna-zolna-picture-sl-6079.html>
- <https://www.naturephoto-cz.com/grongoling-picture-se-25607.html>
- <https://www.slofoto.net/galerija-slika-158129.html>
- <https://aura.si/prijatelji-z-naravo-%E2%97%8F-crni-solist-kos/>
- <https://www.naturephoto-cz.com/tascica-picture-sl-16910.html>

ŽOLNE

Viri slik:

- <https://www.slofoto.net/galerija-slika-174771.html>
- <https://www.slofoto.net/galerija-slika-172214.html>
- <https://www.hippopx.com/sl/white-wagtail-delivery-hero-bird-328740>
- https://www.gnezdiilnice.si/index.php?path=velika_sinica

